

טענות הצדדים

5. לטענת המשיבים 1 ו-2, עקב עיכוב הביצוע בתיק, נגרמו נזקים לזוכה ולקופת הכינוס בסך של כ-203,000 ₪ כדלקמן: נזק בגובה הריבית הנצברת על החוב בתיק ההוצל"פ - כ-179,000 ₪; חיוב ארנונה בגין הנכסים נשוא המכר - כ-22,000 ₪; עלות ביטוח הנכסים לתקופה האמורה - כ-2,000 ₪; נזקים נוספים אשר טרם התגבשו. לבקשתם, יש לקבוע את שיעור הפיצוי בו יחויבו המבקשים ולהורות לחלט את סכום הערובה שהופקד לטובתם, לשם כיסוי החוב.

6. לטענת המשיב 4, כתוצאה מעיכוב ביצוע הליכי ההוצל"פ, נגרמו לו ולקבוצה מטעמה הוא פועל נזקים ישירים בסך כ-600,000 ₪, כדלקמן: אובדן דמי השכרת הדירות - כ-350,000 ₪ ולחלופין כ-146,000 ₪, כמפורט בבקשה; נזקי מע"מ והצמדה למדד כ-240,000 ₪, נזקי שחיקת פקדונות - כ-22,500 ₪; נזקים נוספים אשר טרם התגבשו או טרם ניתן לכמתם. לבקשתו, יש להורות על העברת סך 150,000 ₪ שהופקד לידיו לפיצוי חלקי ביחס לנזקים אשר נגרמו לו ולקבוצה מטעמה הוא פועל.

7. בתשובה לבקשות החילוט טוענים המבקשים, כי מדובר ב"ערבון" ולא ב"ערובה" (כעולה מלשון בית משפט בהחלטתו מיום 15.6.09), ועל המבקש את חילוט הערבון להוכיח (באמצעות ראיות) כי הבקשה בגינה נקבע הערבון לא היתה סבירה וכי נגרם נזק, וזאת על יסוד הוראת תקנה 371 לתקנות סדר הדין האזרחי. בנסיבות העניין, הבקשה למתן צו מניעה, המונע מכירת הדירות, במסגרת בקשת רשות הערעור, היתה סבירה והכרחית, שכן אלמלא חוגשה היתה בקשת רשות הערעור תיאורטית בלבד. בנוסף, הדיון בתיק הסתיים תוך זמן קצר יחסית, ארבעה חודשים בלבד. לטענת המבקשים, הנזקים הנטענים הן ע"י המשיבים 1-2 והן ע"י המשיב 4 מורכבים ודרושים הוכחה, ועל המשיבים להגיש תביעה נפרדת ועצמאית בגינם בפני הערכאה המתאימה. לגופו של ענין מכחישים המבקשים את הנזקים הנטענים.

אשר למשיב 4 טוענים המבקשים, כי דין בקשתו להדחות על הסף. המשיב 4 לא השתתף בהליכי ההוצל"פ, לא חופיע לדיון בלשכת ההוצל"פ ולא לדיון בבקשת רשות הערעור בבית משפט זה. בתגובתו לבקשה להפחתת סכום הערבון הודיע המשיב 4 כי הוא מותיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט. המשיב 4 לא ציין בתגובתו, כי בבית משפט זה תלויה ועומדת תביעה שהגיש כנגד המשיבים 1 ו-2 לאכוף עליהם את מכירת הנכסים עפ"י התמחרות קודמת שנערכה בשנת 2005, ובסכום נמוך מהסכום שאושר. לטענתם, אין להם כל אחריות לנזקי המשיב 4, ככל שהם קיימים וכל מטרתו של המשיב 4 להתעשר על חשבונם.

דיון

6. המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה -

מלשון החלטות כב' השופט יעקב, מיום 24.5.09 ומיום 15.6.09 עולה, כי הסכום שהוטל על המבקשים להפקיד כתנאי לעיכוב ביצוע הינו "ערבון", ולא "ערובה" כטענת המשיבים 1 ו-2.

בית המשפט המחוזי מרכז

24 דצמבר 2009

רצ"פ 6639-05-09

משגבים חברה קבלנית לבנין והשקעות בעמ' ואח' נ'
אולמן(כונס נכסים) ואח'

סכום הערבון נקבע במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע החלטת ראש ההוצאה לפועל, עליה הוגשה בקשת רשות ערעור.

משכך, חוסים אנו תחת פרק ל' סימן י' לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "תקסד"א"), הדין בעיכוב ביצוע וסעד זמני בערעור.

תקנה 469 לתקסד"א קובעת:

"בית המשפט או הרשם המורה על עיכוב ביצוע רשאי להתנות את העיכוב בתנאים שייראו לו, לרבות מתן ערובה מתאימה מאת בעל הדין המבקש את העיכוב..."

אין בסימן י' הנ"ל חתייחסות לאפשרות חילוט הערובה שנפסקה כתנאי לעיכוב הביצוע ו/או התנאים לחילוט. השאלה האם תחולט הערובה תוכרע, בין היתר, בהתאם למחות הערובה שנפסקה ולצורך מה נעדה (האם להבטחת הוצאות המשיב אם יבוטל עיכוב הביצוע ו/או להבטחת נזק שייגרם למשיב כתוצאה מעיכוב הביצוע ו/או הבטחת פסק הדין אשר ביצעו עוכב – ראה להלן).

המבקשים מפנים בתגובתם לתקנה 371 לתקסד"א ולתנאים שנקבעו בה לצורך חילוט ערבון. אלא שתקנה 371 חלה על סעדים זמניים במסגרת תובענה (פרק כ"ח לתקסד"א), בעוד עניינינו, כאמור, עוסק בסעד של עיכוב ביצוע במסגרת ערעור (פרק ל').

ברע"א 6448/01 חיר נ' לידאי, פ"ד נו(2) 562 נקבע על ידי כב' הרשם ע. שחם (עמ' 571):

"ההסדר שבתקנה 371(א) נתמר על פי מידותיו של מכשיר העירבון שנקבע בפרק כח לתקנות, שהוא מכשיר ספציפי, עם תכליות מוגדרות. הסדר זה אינו תואם, מבחינות שונות, את התכלית הפיזיוית של ערבות המופקדת לצורך הבטחת נזקים העלולים להיגרם בשל צו לעיכוב ביצוע. על רקע זה אני סבור כי אין לקבל את עמדת המשיב שלפיה חל ההסדר שבתקנה 371(א), מניה וביה, על ערבות מן הסוג הנדון כאן" (ערבות בנקאית כתנאי לעיכוב ביצוע פסק-דין עד למתן הכרעה בערעור – פ.ו.1).

ובהמשך (עמ' 572): **"...אין הוראת תקנה 361 משנה מן המסקנה שהגעתי אליה".**

בע"א 10650/08 צ' לנדאו, קבלנות והנדסה בע"מ נ' אלישוב (מיום 16.8.09, פורסם באתר "נבו") נקבע ע"י כב' השופטת א. פרוקציה, כי על המבקש לחלט ערבות שנקבעה במסגרת סעד זמני של עיכוב ביצוע פסק-דין, "להוכיח את היקף הנזק שנגרם לו, ואת הקשר הסיבתי בין מתן הצו הזמני לבין הנזק שנגרם". דהיינו, במקרה זה (בשונה מהאמור ברע"א 6448/01 שצוטט לעיל) הוחלו הוראות תקנה 371 לתקסד"א על סעד זמני בערעור.

בית המשפט המחוזי מרכז

24 דצמבר 2009

רצ"פ 6639-05-09

משגבים חברה קבלנית לבנין והשקעות בעמ' ואח' נ'
אולמן (כונס נכסים) ואח'

בברע"א 7330/09 נ.ת.מ נכסי תעבורה ומסחר בע"מ נ' חניוני הצלחה בע"מ (מיום 17.11.09, פורסם באתר "נבו"), השאיר כב' השופט י. דנציגר את השאלה האם חוראות תקנה 371 לתקסד"א חלות גם במסגרת דיון בבקשה לחילוט ערובה שהופקדה כתנאי למתן סעד זמני בערעור בצריך עיון.

לאור האמור, הרי שטרם נקבעה חלכה מחייבת בשאלת תחולת חוראות תקנה 371 לתקסד"א על סעדים זמניים שנקבעו במסגרת הליך של ערעור. משכך, על מנת לקבוע האם יש מקום לחלט בנסיבות הענין את סכום הערבון שנקבע, יש לבדוק את התכלית לשמה נקבע הערבון וכן את מכלול הנסיבות, דהיינו: טיב הבקשה לסעד הזמני ונחיצותה, משך זמן עיכוב הביצוע, היקף הנזק הנטען, טיבו ואופיו והתשתית הראייתית הדרושה להוכחתו וכיוצ"ב.

7. מן הכלל אל הפרט –

בעניינינו, ראש הוצל"פ בהחלטתו נושא בקשת רשות הערעור אישר מכר דירות, ועל מנת שלא לאיין את בקשת רשות הערעור על החלטה זו, היה חכרתי לעכב ביצוע ההחלטה (שחרי מדובר בהליך בלתי הפיך).

עיכוב הביצוע נמשך ארבעה חודשים בלבד, מיום 24.5.09 – 29.9.09, מועד דחית בקשת רשות הערעור. סכום ההוצאות שנפסק בפסק הדין הדוחה את בקשת רשות הערעור היה על הצד הנמוך, 1,500 ש"ח, ולכאורה יש בכך להעיד על סבירות בקשת רשות הערעור. כלומר, לכאורה, אין לומר כי היה זה הליך סרק, או ערעור אשר נדון מראש לכשלון.

ההחלטה חמורה על הפקדת הערבון כתנאי לעיכוב הביצוע, אינה מפרטת את תכליתו של הערבון, אך נראה כי זה נועד לחבטיח את הוצאות המשיבים בגין בקשת עיכוב הביצוע ואת הנזק אשר יגרם לחם כתוצאה מעיכוב הביצוע, ככל שיגרם.

הנזק לו טוענים המשיבים 1 ו-2 מורכב ודרוש הוכחה, וחוא חורג מחיקף הוצאות המשיבים בחליך בקשת רשות ערעור במסגרתו נקבע הערבון.

אשר לגובה הריבית הנצברת על החוב בתיק ההוצל"פ – המבקשים מכחישים את החוב וטוענים כי המשיבים 1 ו-2 לא ביצעו הקטנות קרן כנדרש. אשר לחיוב ארנונה – המבקשים טוענים כי אין מדובר בדירות הראויות למגורים ועל כונס הנכסים היה לפנות לעיריה בבקשה לפטור מארנונה. אשר לביטוח הנכסים – טוענים המבקשים כי זה נדרש עבור הנכסים בלא קשר לעיכוב הביצוע.

כל הטענות הללו כרוכות בהבאת ראיות, ודרך המלך לבררו הינה בתביעה עצמאית נפרדת אשר תוגש לערכאה המוסמכת, ולא במסגרת תיק זה שהסתיים עם מתן פסק-דין הדוחה את בקשת רשות הערעור.

אשר למשיב 4 – בתגובתו מיום 14.6.09 הודיע, כי גם אם במועד זה יושלמו הליכי המכר, הוא לא יוכל להשכיר את הדירות בתמורה ריאלית לפני יולי 2010 וכי אין תרופה לנזקים אשר נגרמו לו. אשר על כן, הותיר המשיב 4 את ההחלטה בדבר הערבון לשיקול דעת בית המשפט. היינו,

בית המשפט המחוזי מרכז

24 דצמבר 2009

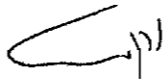
רצ"פ 6639-05-09

**משגבים חברה קבלנית לבנין והשקעות בעמ ואח' נ'
אולמן(כונס נכסים) ואח'**

מתגובה זו עולה כי הנזקים אשר נגרמו למשיב 4 לא נגרמו כתוצאה מהליכי עיכוב החליכים, אלא מהליכים שננקטו קודם לכן. המשיב 4 לא הופיע לדיון שהתקיים ביום 29.9.09, ולא בכדי לא נפסקו לטובתו הוצאות בפסק הדין. בנוסף, עובדה אשר "הושמטה" מתגובתו, תלויה ועומדת בבית משפט תביעתו כנגד המשיבים 1 ו-2 לאכופ התמחרות קודמת בקשר לנכסים נשוא החלטת ראש החוצל"פ. במסגרת תביעתו הגיש המשיב 4 בקשה, אשר אף היא תלויה ועומדת, לפיצול סעדים ולהגשת תביעה כספית לפיצוי הנזקים אשר נגרמו לו. טענות המשיב 4 בבקשה שבפני, בדבר הנזקים הנטענים לכאורה, אף הן דרושות הוכחה ומהטעמים אשר פורטו לעיל מן הראוי שידונו במסגרת תביעה נפרדת לערכאה המתאימה.

8. התוצאה היא כי יש לקבל את הבקשה ולהורות על החזרת הערבון למבקשים 1-2, וכך אני מורה. סכום הערבון שהופקד יוחזר לידי המבקשים, בתום 14 יום מהיום, באמצעות ב"כ כמפורט בבקשת, בניכוי סכום ההוצאות שנפסק לטובת המשיבים 1 ו-2 בפסק הדין מיום 29.9.09.

ניתן היום, ז' טבת תש"ע, 24 דצמבר 2009, בהעדר הצדדים, בסמכותי כרשמת (ע"פ סעיף 90(5) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) התשמ"ד-1984).

ורדה פלאוט, שופטת

בית המשפט המחוזי מרכז
תל אביב
שם הנאשם: אולמן
2009.12.24
14